

Bratia a sestry,

veľkú časť Nového zákona tvoria listy alebo iným slovom epištoly. Autorom viacerých z nich je apoštol Pavol. Ako mnohé iné jeho listy aj List Rimanom končí pozdravmi. Pavol menovite pozdravuje viacerých veriacich. Medzi pozdravmi je však vsunutý krátky úsek. Je to varovanie pred falošným učením. Na tento úsek sa dnes bližšie pozrieme.

Vybraný oddiel sa začína prosbou. Pavol nechce prikazovať, ale radiť. Prosím, dávajte si pozor! Počujeme ako inak to zneje, keď sa povie iba dávaj si pozor. Keď je tam to jednoduché prosím, už to hneď zneje lepšie. Nie je to len hra so slovíčkami, ale vonkajší prejav vnútorného postoja a vzťahu k druhému. Na tom vidno, že Pavlovi na veriach v cirkevnom zbore v Ríme záležalo. Druhý človek skôr prijme naše rady alebo upozornenia, keď bude vnímať, že ho máme radi. Napomínanie má byť vždy spojené s láskou. Kresťanské napomínanie sa má diať tam, kde je aj bratsko-sesterská láska. Napomínanie bez lásky je len zbytočným moralizovaním, ktoré nebude prijaté, ale tvrdohlavo zamietnuté. Keď vidíme, že brat alebo sestra zo zboru robí niečo zlé, nemáme mlčať a ticho to prehliadať, ale ani nemáme chladne vymenovať jeho alebo jej zlyhania. Napomínanie by nemalo byť poníženie iného. Hlavný cieľ napomínania je priviesť strateného na správnu cestu. Je to podanie pomocnej ruky, ktorú človek s radosťou uchozí.

Pred čím chcel Pavol veriach vystríhať? Pred ľuďmi, ktorí šírili také učenie, ktoré bolo v protiklade s tým, ktoré na základe Kristovho poverenia a v moci Ducha Svätého zvestoval apoštol Pavol. V texte sa nepíše konkrétne, o aké mylné učenie sa jednalo, ale nie je ťažké si to domyslieť. Pavol zvestoval Ježiša Krista, ktorý zomrel za hriech sveta a potom bol vzkriesený. Keď niekto niečo z toho popiera, popiera základy kresťanskej nádeje.

Veriaci v Ríme sa mali držať toho, čo prijali. Pavol odovzdával to, čo sám prijal. Kresťanská zvesť sa najprv tradovala ústne. Až neskôr bolo evanjelium napísané a texty, ktoré takto vznikli poznáme pod jednotným názvom Nová zmluva. Tá spolu so Starou zmluvou tvorí Bibliu. Aj my odovzdávame evanjelium ďalej ústne, ale vychádzame z toho, čo je napísané v Biblii. Avšak aj biblické texty môžu byť ľahko prekrútené. Je dôležité čítať Bibliu a prosieť Boha o Ducha Svätého, aby sme Božie slovo neprekrúcali, ale nasledovali Jeho vôľu.

Pavol napísal, aby sa od tých, ktorí zvestujú niečo iné, odvrátili. Tak aj my – držíme sa toho, čomu sme sa naučili a nenechajme sa zviest' od pravdy. Keď niekto popiera Ježišovo spasenie alebo odmieta nejaké iné kresťanské učenie, neslúži Pánovi. Pavol sa stretával s rôznymi ľuďmi a nie všetci zvestovali evanjelium z úprimného srdca.

Píše o tom v Liste do Filipis: *Nech sa len Kristus zvestuje akokoľvek, či naoko a či úprimne, ja sa tomu len teším a budem tešiť.* (1, 18) To je však niečo iné, ako to, čo sa dialo v Ríme. Kým niekto hovorí o Ježišovi a hoci aj s nesprávnymi pohnútkami, ale zvestuje o Ježišovi pravdu, je to stále lepšie, ako keď niekto hovorí o Ježišovi to, čo pravda nie je, a tak odvádza ľudí preč od pravého spasenia. Už Pán Ježiš povedal na adresu farizejov: *Čokoľvek by vám hovorili, konajte a zachovávajúte, ale podľa ich skutkov nerobte, lebo hovoria a nekonajú,* (Mt 23, 3) Tam bol problém, že oni hovorili dobre, ale nežili podľa toho.

V Ríme boli učители, ktorí hovorili to, čo je v protiklade s kresťanskou vierou a od takého učenia sa má veriaci v Krista odvrátiť. Pavol napísal, že sú to úlisné a sladké reči, ktoré zvädzajú srdcia prostých. Keď sa niekto tvári milo a správa sa voči nám tak, akoby nám chcel len to najlepšie, už to môže byť prvotný znak, že si na to máme dávať pozor.

Pripomeňme si ako verejne hovoril Ježiš Kristus. Viacerí z Ježišových prvých učeníkov o jeho slovách povedali: *Tvrdá je táto reč, kto ju môže počúvať?* (Jn 6, 60) Hovoril prísne, ale vždy s ohľadom na situáciu hriešneho človeka. Ježiš nehovoril to, čo ľudia chcú počuť, ale to,

čo im pomôže. Keď niekto hovorí milo a pekne, nemusí to automaticky znamenať, že hovorí aj správne a zase naopak, keď niekto hovorí prísne a možno sa nám zdá, že aj necitlivo alebo bez empatie, môže to v konečnom dôsledku pomôcť.

V Novom zákone je toto napomenutie: *Vaša reč nech je vždy milá, duchaplná, aby ste vedeli, ako máte každému odpovedať.* (Kol 4, 6) Je dôležité zvestovať evanjelium a dôležitý je aj spôsob podania. Biblická zvesť by však nikdy nemala byť prispôbovaná ľudským predstavám. Aj v jednej piesni z nášho spevníka spievame, že z ľudských rečí sa máme vyhýbať tej najhľadšej. O Pavlovi si niektorí ľudia mysleli toto: *Jeho listy sú tvrdé a prísne, ale keď je osobne prítomný, je slabý a jeho reč bezvýznamná.* (2 Kor 10, 10) Možno Pavol nebol najlepší rečník, ale Pán Boh ho viedol a učenie, ktoré šíril sa šíri dodnes. Viacerí Boží nasledovníci, ktorí mali zvestovať evanjelium, neboli charizmatickí rečníci. Našou úlohou je zvestovať Božie slovo a Boh bude pôsobiť, aby sa zvestované slovo dotklo ľudského srdca.

Už Pavlovo napomínanie bolo spojené s prosbou. Pavol však nielen napomína, ale aj povzbudzuje. Chváli veriacich v Ríme, že svojou poslušnosťou sú pre iných svedectvom. Je na nich vidno, že sa držia Božieho slova. Tiež napísal, že sa z toho raduje. Našou úlohou nie je len napomínať, ale aj chváliť a povzbudzovať. Je ľahké vidieť chyby iného. Hľadajme však aj to dobré, aby sme vedeli iných povzbudzovať. Keď budeme iných povzbudzovať, ľahšie prijmu aj napomínanie, pretože budú vedieť, že to robíme preto, lebo nám na nich záleží.

Buďme aj my, ako píše Pavol, múdri v dobrom a neprístupní zlému. Z Božieho slova sa dozvedáme, čo je dobré. Múdrost' kresťana spočíva v tom, že sa pridrža Božieho slova. Otvorme svoje srdcia tomu, čo je dobré v Božích očiach a uzavrieme ich pred tým, čo je podľa Božieho slova zlé alebo nesprávne. To zlé porazíme a zvíťazíme len v moci Boha pokoja.

Dnešný oddiel končí priáním, ktoré upriamuje našu pozornosť na Ježišovu milosť. *Milosť Pána Ježiša Krista nech je s vami.* Pavol končí týmito slovami, pretože to je najdôležitejšie. Bez Kristovho zmilovania nemáme nádej. Len z Božej milosti zjavenej svetu v Ježišovi Kristovi hľadáme dopredu s radosťou a nádejou. Pán Ježiš nám preukazuje milosť. Nech nás to posilňuje a vedie k tomu, aby sme aj my jeden k druhému pristupovali s láskou a milosrdenstvom. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané vListe Kolosenským v 3. k.:

Slovo Kristovo nech prebýva vo vás bohato; vo všetkej múdrosti učte a napomínajte sa žalmami, hymnami, duchovnými piesňami a vdľačne spievajte v srdciach Bohu! A čo činíte slovom alebo skutkom, všetko čiňte v mene Pána Ježiša; a ďakujte Bohu Otcu skrze Neho.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.